

Brikkie

Brikkie en de stoute kippen
Brikkie en spookje Piekhaar

Nur 281/IPP052301
Bisac JUV037000 / JUV051000
© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.
© MMXXIII Tekst: Carry Slee
© MMXXIII Illustraties: Marijn van der Wateren
Omslagontwerp: Petra Gerritsen
Opmaak binnenwerk: Studio L.E.O.
© Auteursfoto omslag: Jan Willem Kaldenbach

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
carryslee.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER

Brikkie en spookje Piekhaar

CARRY SLEE

Illustraties: Marijn van der Wateren

kluitman

Pietje houdt de deur van Brikkie open.

‘Instappen!’

Zoef Zoef, Bolletje en Pimmetje Pleister ploffen
op de achterbank.

Buurvrouw Eitje komt door het tuinhek.

Ze heeft een spiegel in haar hand.

Ze houdt de spiegel voor Pietje.

‘Wat zie je op je hoofd?’ vraagt ze.

‘Haar,’ zegt Pietje.
‘Nee,’ zegt buurvrouw Eitje. ‘Dat is geen haar. Dat is een oerwoud.’
‘Een oerwoud?’ zegt Pietje. Papa komt aangelopen.
‘Buurvrouw Eitje zegt dat ik een oerwoud op mijn hoofd heb,’ zegt Pietje.
‘Is het zo erg?’ lacht papa. ‘Dan moet je naar de kapper, liefje. Deze week heb ik helaas geen tijd.’
‘Ik wel,’ zegt buurvrouw Eitje. ‘Breng haar morgenmiddag maar naar mij. Dan knip ik die rommel eraf.’

Die nacht schrikt Pietje wakker. Er tikt iets tegen haar neus.
Op haar kussen zit een prachtige, grote vogel.
‘Ik heb een raadsel,’ zegt de vogel. ‘Je mag drie keer raden. Het is rood en het glanst. Rara wat is het?’
‘Mijn nieuwe rode lakschoenen?’ vraagt Pietje.

De vogel schudt nee.
'Mijn rode zonnebril?'
'Mis, je mag nog één keer raden.'
'Ik weet het al! Brikkie, de oude auto van opa.'
'Bijna goed,' zegt de vogel. 'Je hebt nóg iets roods van opa gekregen...'
En weg is de vogel.

De regen klettert tegen Pietjes raam. Ze wordt er wakker van. Ze kijkt naar buiten. Pietje houdt van regen. Lekker in de plassen stampen. Maar ze kruipt eerst onder haar bed. Daar staat het kistje met geheime dingen. Ze maakt het open. Bovenop ligt een veer. Maar die is van goud. Onder de gouden veer ziet ze een rode, glimmende steen. Het is de wenssteen van opa. Die bedoelde de vogel.
'Hallo, wenssteen.' Ze stopt de steen in haar broekzak.

'Pietje, kaplaarzen en regenjas aan!' roept papa de volgende dag. 'Anders word je drijfmat.'
'Ik hou juist van nat,' zegt Pietje.
'Maar niet vandaag,' zegt papa. 'Buurvrouw Eitje wil geen nat kind binnen.'
Hellepie, dat was ze helemaal vergeten.

Buurvrouw Eitje gaat haar haar knippen.
'Ik wil niet dat buurvrouw Eitje mijn haar knipt. Ik vind mijn haar mooi.'
'Geen zorgen, lieve schat,' zegt papa. 'Haar groeit altijd weer aan.'

'Ik wil in de plassen stampen,' zegt Bolletje.
'We gaan dansen in de plassen,' zegt Zoef Zoef.
'Nee,' zegt Pietje, 'we moeten vluchten voor buurvrouw Eitje. Ze wil mijn haar knippen. Misschien knipt ze me wel kaal.'
Ze houdt de deur van Brikkie open. 'Vlug. We gaan vertrekken! Voordat buurvrouw Eitje eraan komt.'
'Karren!' roept Zoef Zoef.
'Vandaag is Brikkie geen auto,' zegt Pietje.
'Brikkie wil niet door de plassen. Vandaag is Brikkie een boot.'
'Ja!' roepen Bolletje en Pimmetje Pleister.
'Een speedboot!' roept Zoef Zoef. 'De snelste speedboot van de wereld.'
'Ik ben de kapitein,' zegt Pietje. 'En jullie zijn de matrozen.'
Pietje haalt de rode steen uit haar zak. 'Lieve wenssteen, maak van Brikkie een speedboot!'